

## Ο ΧΟΡΟΣ

Ευάγγελος ὁ Βαλτατζής, ἄτοπος εὐγενεὶς ἀνήκειν,  
τὴν Ἰταλίαν ἀγαπῶν καθὼς καὶ τὴν Ἑλλάδα,  
χορὸν μεγάλον ἔδωκε ἵσταν εὐαγγῆ του οἴκον  
εἰς ὅλην τὴν ἐπίσημον τῶν Ἰταλῶν ὁμάδα,  
διὰ τὴν εὐαγγῆ πρὸς αὐτοὺς μὲ τὸν χορὸν ἐκείνον  
πῶς ἀγαποῦν τοὺς Ἰταλοὺς οἱ παῖδες τῶν Ἑλλήνων.

Κι' ἂν ὕβρεις εἶπαν κατ' αὐτῶν πολλὰς τε καὶ παντοίας,  
μὰ ὁ λαὸς τῆς ἀγορᾶς ποσῶς δὲν ἔχει νοῦν,  
ἐνῶ οἱ πρωτοκάθεδροι τῆς ἀριστοκρατίας  
φρόντερον βουλευόνται καὶ ἄλλως ποῖς φρονοῦν,  
καὶ σφιγγοῦν χεῖρας ἀδελφῶν καὶ δίδουν ἀσπασμοὺς  
καὶ λησμονοῦν τὸν Ροβιλᾶν καὶ τοὺς ἀποκλεισμοὺς.

Κι' ἐπῆγε εἰς τὴν Κηφισιά τῶν Ἰταλῶν τὸ σμῆνος.  
κι' ἐχαιρετήθη ὁ χορὸς τοῦ Βαλτατζῆ ἐκεῖνος  
ὡς οἰωνὸς εὐχάριστος εἰς τὰς ἐφημερίδας  
κι' ἔδωκεν εὖως ἀληθινὸν καὶ ἀνθηρὰς ἐλπίδας  
καὶ μερικαῖς χορευτριάς ἐπῆρανε ἄερα  
κι' ἐλύτταξαν εἰς τὸ χορὸ μᾶζι μὲ τὸν Λαβέρα.

Καλὴ σου ὥρα, Βαλτατζῆ... ἡ φίλη σου Ἑλλάς  
βεβαίως χάριτας εἰς σὲ θὰ χριστοῦτῃ πολλὰς.  
Καλὴ σου ὥρα, Βαλτατζῆ, νὰ ζήσης, κὺρ Βαγγέλη...  
κι' ὁ Κρίσπη ἀσπασμοὺς θερμοὺς ἀπὸ μακρῶν σου στέλλει,  
διότι σὺ διέλυσες μαλλώματα μεγάλα  
καὶ ὅλα μ' ἕνα σου χορὸ γινῆκαν μέλι γάλα

Καλὴ σου ὥρα, Βαλτατζῆ, νὰ ζήσης, κὺρ Βαγγέλη...  
μὲ τὸν Λαβέρα χορεύει μαζοῦρα καὶ καγκέλι.  
Εὐδαί τῆς Ἰταλίας μας!.. Τῶν Ἰταλῶν οὐδὲ!..  
κι' ἐνῶ τὰ ὄσα ἔβαλα γιὰ τούτους τὰ ξεγᾶνω,  
κι' ἂν εἶπαμε καὶ τίποτε κακὸ κχιρμὴ φορά,  
μὰ σὺ τοὺς εὐχαρίστησες καὶ μὲ τὸ παρακάνο.

*Λουρπ*

## ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ἡ ναυτικὴ ἐπίδειξις εἶνε τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας μὲ  
ὅλην τὴν κακὴν πρόθεσιν μιᾶς συναδέλφου θελησάσης νὰ  
τὴν ἐπισκιάσῃ διὰ τοῦ φόνου ἐν Λαυρίῳ δύο πελαργῶν, ὅχι  
ἐννοεῖται τοῦ συνεργάτου μας. Θὰ γίνῃ τέλος πάντων ἡ  
ὄχι; Ἡμεῖς πιστεύομεν, ὅτι θὰ γίνῃ, ἀφοῦ εἴμεθα τῶ  
κατ' ἐξοχὴν ἔθνος τῶν ἐπιδείξεων.

Ὁ κ. Δηλιγιάννης πρῶτος διὰ τῆς «Πρωίας» μετέδωκε  
τὴν εἰδήσιν, ὅτι συγκλοῦνται καὶ ἡλικίαι τινές. Εὐλόγως  
ἐνδιαφέρεται δι' αὐτὴ ἀπέκτησε τόσην εἰδικότητα, ὥστε  
ἐλπίζει, ἐὰν αἱ περιστάσεις ἀπαιτήσωσι τὴν πρόσκλησιν  
ἡλικιωῶν νὰ προσκληθῇ καὶ αὐτὸς ὅπως τὴν ἐκτελέσῃ.

Καὶ τὸ περίεργον εἶνε, ὅτι ὅλας αὐτάς τὰς εἰδήσεις τῆς  
ἐπιδείξεως ἐμάθομεν ἐκ τινος ἀνταποκρίσεως τῆς «Ση-  
μαίας» τοῦ Λονδίνου τὴν ὁποίαν ἔστειλεν ἐντεῦθεν ὁ κ.  
Λάπας. Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς σύμφωνοι μὲ τὴν «Πρωίαν».

Νὰ ἐνεργηθῇ ἀμέσως ἐπὶ τοῦ κ. τμηματάρχου λαπαρο-  
τομία.

\*

Ἀφίκετο καὶ ὁ νέος πρέσβυς τῆς Τουρκίας Ριζὰ βένης  
καὶ αἱ ἐφημερίδες ἔσπευσαν νὰ δημοσιεύσωσι λεπτομερεῖς  
περὶ τοῦ ἀτόμου τοῦ πληροφορίας καὶ περιγραφάς. Μᾶς  
ἔκαμεν ἰδιαίτεράν ἐντύπωσιν ἡ λεπτομέρεια, ὅτι τὸ χρῶμα  
τοῦ γενείου του εἶνε χρυσοῖον καὶ μᾶς ἐγέννησε τὴν ἀπο-  
ρίαν πῶς ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν τὸν ἐκράτησεν ὁ Σουλ-  
τάνος εἰς τ' Ἀνάκτορα, ἐνθὰ τὸ χρῶμα τοῦ χρυσοῦ κατήν-  
τησε νὰ εἶνε τόσοσπᾶνιον.

\*

Ἱστορικόν.

Ὁ ἐλλόγιμος φίλος κ. Μυριανθούσης πρὸ τοῦ αὐτομά-  
του πωλητοῦ τῆς «Ἐφημερίδας», ρίπτων τὴν δεκάραν:  
— Ἐνα φύλλο, σὲ πρρακκλῶ προχθεσινόν.

*Ἀξενόμα*

## Ο ΚΕΜΑΛ

Ὁ Κεμὰλ θυμῶναι ὁ Κεμὰλ φωνάζει,  
μὲ τοὺς σφουγγαράδες ὁ Κεμὰλ τὰ βάζει!  
Ὁ Κεμὰλ ἴσῃ Σάμο, ὁ Κεμὰλ ἴσῃ Χίο  
φαίνεται πῶς εἶνε φθερὸ στοιχεῖο!  
Ὁ Κεμὰλ ἴσῃ Ρόδο, ὁ Κεμὰλ ἴσῃ Κρήτη,  
ὁ Κεμὰλ καθ' ἅλων πόλεμο κηρύττει!..

\*#\*

Δὲν μᾶς φθάνουν τάχα τὰ ἐν τῇ ἐκθέσει,  
καὶ μᾶς βγήκε τώρα κι' ὁ Κεμὰλ ἴσῃ μέση;  
δὲν μᾶς φθάνουν τάχα τὰ τῆς Βουλγαρίας,  
κι' ὁ Κεμὰλ μᾶς βγάσει νέας φασσαρίας;  
Δὲν μᾶς φθάνουν τέλος τὰ τοῦ Δεληγιάννη,  
κι' ὁ Κεμὰλ γυροῦει πατιρντὶ τὰ κᾶνη;..

Γκιαοῦρ



## ΤΑ ΔΥΟ ΔΕΛΕΚΙΑ

Ἐστὸ Λαυρίον ἐκάθησαν σὲ δένδρον δύο λελέκια  
περνάει ἕνας κυνηγὸς ἀδειάζει δύο τουφέκια,  
(καὶ δὲν ἐσκότωσε τὸ ἐν) σκοτώνει καὶ τὰ δύο,  
καὶ πίπτουν καὶ τὰ δύο νεκρὰ ἐν χλοερῷ πεδίῳ!..  
Ὁ δὲ Φαλέξ ποῦ δὲν μπορεῖ νεκρὰ νὰ βλέπῃ μῦγα,  
τὰ ἐκλαψεν ὀδυνηρῶς, καί... τῶν φρονίμων λίγα!..

Ρίπορτερ